

[Udenrigsministeren.]

på nogen måde, om jeg så må sige, datoerne her — at socialdemokratiet ville drøfte det på et gruppemøde, men at dette gruppemøde ikke kunne finde sted før den 17. september. Jeg gjorde opmærksom på, at selv om selve spørgsmålet om observatør ikke var på dagsordenen, så var der på dagsordenen for et rådsmøde i Bruxelles den 17. september spørgsmålet om, hvem der skulle have taleret, og at jeg fandt det vanskeligt at deltage i dette rådsmøde med den viden, at der kunne være flertal imod sagen hjemme — for at have forholdet i orden til mine kolleger og også for ikke at svække mulighederne for at komme med indvendinger, hvis et flertal ønskede det — uden da at gøre opmærksom på, at der var et problem. Dette kunne altså bestå i, at jeg sagde, at der var et problem, hvis det var uafgjort; det kunne bestå i, at jeg lod være at sige noget, hvis man i mellemtiden havde fået det svar, at der var flertal for, og det kunne bestå i at meddele, at der var flertal imod, og at jeg derfor blev nødt til at forlange sagen behandlet.

Den 17. september forløb rådsmødet usædvanlig hurtigt. Der forelå ikke nogen besked, og derfor kunne jeg ikke vide, hvor et flertal befandt sig. Derfor valgte jeg den løsning — som man så kan kritisere, men jeg valgte altså den løsning uden kendskab til, hvad flertallet ville — at komme med en bemærkning, som i hvert tilfælde gjorde, at jeg kunne være bekendt, hvis jeg senere mødte mine kolleger, at sige til dem, at flertallet nu var imod. Jeg mødte senere mine kolleger og måtte sige, at der var et flertal imod, og de erkendte, at de var blevet advaret. Jeg vil ikke engang sige, at jeg var berettiget til at foretage mig mere. Jeg mener, det havde været en indskrænkning af vores muligheder, hvis jeg havde gjort andet.

Der var møde i folketingets markedsudvalg den 18. september, dagen efter, og ved dette møde fik jeg i hvert fald ikke opfattelsen af, at sagen var uddebatteret i den socialdemokratiske gruppe. Det er muligvis min fejl, men det fik jeg ikke opfattelsen af. Men i hvert tilfælde fik jeg en ganske klar opfattelse den 20. september om aftenen kl. ca. 24.00 om, at da var den uddebatteret i den socialdemokratiske grup-

pe, og der forelå det flertal imod, som jeg havde frygtet, og som jeg mente ville give en række vanskeligheder. Jeg tror ikke, der indtil nu er nogen, der har bestridt, at da satte jeg omgående maskinen i gang med hensyn til forholdet til såvel FN som EF.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Det, vi bebrejder udenrigsministeren, er, at han ikke, hverken nu eller i Ministerrådet den 17. september, har gjort opmærksom på, at det, der kunne blive et flertal imod, var, at EF skulle anmode om at få observatørstatus i FN. Udenrigsministeren fremstiller det hele tiden på den måde, at det, der var problemer om, var, hvordan vi skulle stemme i FN. Det har været drøftet i udenrigsnævnet, har jeg forstået. Men i markedsudvalget skal vi give ministeren mandat til, hvilken stilling han skal tage på Danmarks vegne med hensyn til, hvad EF skal beslutte sig til, og det er dér, misforståelsen opstår — og efter min mening en ret fatal misforståelse. Vi ønskede, at udenrigsministeren skulle holde det spørgsmål åbent, hvilken holdning EF skulle have i FN.

Udenrigsministeren har fuldstændig ret i, at den socialdemokratiske gruppe ikke havde truffet sin beslutning endnu, og det eneste, vi derfor kunne bede udenrigsministeren om, var at anmelde, at vi kunne være imod, at EF fik observatørstatus. Vi ville nemlig komme i den situation — det ville også være temmelig fantastisk — at vi skulle optræde i FN og sige: vi stemmer imod, at EF får observatørstatus. Da vi selv er medlem af EF, må det være, medens vi sender denne ansøgning frem, vi angiver vor modstand. Det er her, uenigheden eksisterer mellem udenrigsministeren og partierne i markedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Ib Nørlund (DKP):

Udenrigsministeren benyttede ikke lejligheden til at svare på den side af spørgsmålet, som jeg rejste tidligere på dagen. Han sagde her, at da flertallet imod var blevet konstateret i markedsudvalget den 20. september, så reagerede han omgående og satte apparatet i gang. Det er lidt